

НЕВРОХИРУРГИЯ

ТОМ 2

Отговорен редактор

чл.-кор. проф. д-р Николай Габровски, д.м.н.

Редакционна колегия

проф. д-р Васил Каракостов, д.м.

проф. д-р Явор Енчев, д.м.н.

доц. д-р Иво Кехайов, д.м.

доц. д-р Илия Вълков, д.м.

доц. д-р Стефан Вълканов, д.м.

София • 2023

Издателство на БАН
„Проф. Марин Дринов“

Глава 13

МЕЗЕНХИМНИ, НЕМЕНИНГОТЕЛИАЛНИ ТУМОРИ – ХЕАНГИОПЕРИЦИТОМ, ХЕАНГИОБЛАСТОМ, ХЕАНГИОМ, ЛИПОМ, АНГИОЛИПОМ, ЛИПОСАРКОМ, ХОНДРОМ, ХОНДРОСАРКОМ, ОСТЕОМ, ОСТЕОСАРКОМ

Автори: Тома Спириев, Лили Лалева,
Владимир Наков

Ключови думи: мезенхимни тумори, хемангиоперицитом, хемангиобластом, хемангиом, липом, ангиолипом, липосарком, хондром, хондросарком, остеом, остеосарком

УВОД

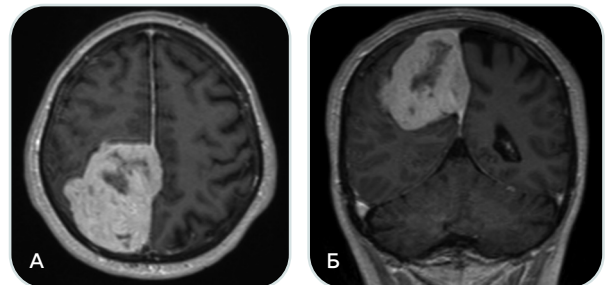
Мезенхимните тумори произхождат от прекурсорни мезодермални клетки, които се развиват в костна, хрущялна или съединителна тъкан, кръвоносни съдове, адипоцити, мускулна тъкан, фибробласти [1, 2]. Мезенхимните тумори, които ангажират централната нервна система, се предполага, че произхождат от мезодермални клетки, локализирани около мозъчния паренхим – менинги, кръвоносни съдове, кости [1–5]. Вътремозъчни ме-

зенхимни тумори са изключителна рядкост [1, 2]. В зависимост от своя произход мезенхимните тумори са с различна честота, но като цяло са редки и дори някои се публикуват като отделни клинични случаи или малки серии [1–5]. В тази глава ще бъдат представени най-често срещаните мезенхимни тумори, тяхната диагностика и методи за лечение.

ХЕАНГИОПЕРИЦИТОМ

Хемангиоперицитомите са силно васкуляризираны злокачествени тумори, за които се смята, че произхождат от перицитите на менингеалните капилляри, поради което обикновено имат гурално захващане (фиг. 1) [1, 2, 4, 6]. Първоначално са били погрешно класифицирани като ангиобластни менингиоми поради гуралната им основа и обилното кръвоснабдяване. Хемангиоперицитомите са хистологично неразличими от същите тумори, които се срещат в меките тъкани на тялото, имат висок потенциал да рецидивират локално и могат да дават метастази извън централната нервна система (за разлика от менингиомите) [4, 6]. Ето защо по-точно могат да бъдат характеризирани като гурално базиран саркоми [4].

Хемангиоперицитомите съставляват около 0.4% от всички тумори на централната нервна система, 2–4% от туморите, произхождащи от менингите [4, 6]. Около 10% от хемангиоперицитомите се срещат при деца, средната възраст на диагностициране е около 45 г., по-висока е честотата при мъжете [4].

• Фиг. 1 А, Б. ЯМР с к.м. данни на пациент
• с парасагитален париетален хемангиоперицитом
• с широко захващане към фалкс (случай на
• Клиниката по неврохирургия
• на УМБАЛСМ „Пирогов“)